Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἠσχολήθη προχθὲς μὲ τὸ θέμα τῆς τονώσεως ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς τοῦ ποδοσφαίρου τῶν Πατρῶν. Πρέπει ὅμως καὶ οἱ ἰθύνοντες αὐτό, κυρίως τῶν ποδοσφαιρικῶν σωματείων, νὰ ἐργασθοῦν, μὲ ζέσιν διὰ νὰ τὸ ἐξυψώσουν ὡς ἄθλημα — ὅπως πρέπει νὰ εἶναι — εὐγενοῦς ἀμίλλης.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Παρὰ τὰς ἁρμοδίας συστάσεις, πολλοὶ συμπολῖται, μὴ δυνάμενοι νὰ χρησιμοποιήσουν, φυσικά, λεωφορεῖον κάνουν θαλάσσια μπάνια εἰς τὴν περιοχὴν, ὅπου ἐκχύνονται ἀκάθαρτα νερὰ τῶν ἐργοστασίων. Διατρέχει ὅμως ἄμεσον κίνδυνο ἡ ὑγεία των. Πρέπει νὰ ἐξευρεθῇ τρόπος νὰ πεισθοῦν περὶ αὐτοῦ.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

Οἱ πυροβολισμοὶ οἱ ὁποῖοι ἠκούσθησαν προχθὲς εἰς τὸ Ἡράκλειον καὶ ἡ γενομένη ἐπίθεσις κατὰ τοῦ νομάρχου καὶ τῆς νομαρχίας τοῦ βουλευτοῦ τῆς ΕΔΑ Κύρκου ἔφεραν εἰς τὴν μνήμην μας μίαν ἱστορίαν.

Τὴν 4ην πρωϊνὴν τῆς 29ης Ἰουλίου τοῦ 1938 ἐξερράγη εἰς τὰ Χανιὰ τῆς Κρήτης στασιαστικὸν κίνημα καὶ οἱ στασιασταὶ κατέλαβαν ἄνευ ἀντιστάσεως τὸν σταθμὸν, ἀσυρμάτου τῶν Χανίων, τὸ κτίριον τῆς Γενικῆς Διοικήσεως, τὸ κτίριον τοῦ Συντάγματος Πεζικοῦ, τὴν Ἀνωτέραν Διοίκησιν Χωροφυλακῆς καὶ τὸ Γηλεγραφεῖον.

Τὴν ἐπαναστατικὴν ἐπιτροπὴν τὴν εἶχαν ἀποτελέσει οἱ Μητσοτάκης Ἀριστομένης, Βολουδάκης Μανοῦσος, Μουντάκης Ἐμμανουὴλ, Παΐζης καὶ Μάντακας Ἐμμανουὴλ ὡς Στρατιωτικὸς Διοικητής, οἱ ὁποῖοι διὰ διαγγέλματος ἠξίωσαν ἀπὸ τὸν Βασιλέα τὴν «...ἀπομάκρυνσιν τῆς Κυβερνήσεως Μεταξᾶ καὶ τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως ἐθνικῆς σωτηρίας, ἡ ὁποία, ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς ἀρίστους Ἕλληνας, ἀδιακρίτως πολιτικῶν παρατάξεων, θὰ ὡδηγοῦσε τὴν Ἑλλάδα ἡνωμένην ψυχικῶς, διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τοὺς ἐσωτερικοὺς καὶ ἐξωτερικοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους διέτρεχεν ἡ χώρα κατὰ τὰς δυσκόλους αὐτὰς στιγμάς...».

Τότε ἀπεστάλη ἐπειγόντως εἰς τὴν Κρήτην διλοχία πεζικοῦ, δύναμις χωροφυλακῆς, ἐνῷ ὁλόκληρος ὁ στολίσκος τῶν ἀντιτορπιλλικῶν καὶ τῶν ὑδροπλάνων κατέπλεεν εἰς Μῆλον, ἵνα, μὲ ταύτην ὡς βάσιν, ἐνισχύσῃ τὰς ἐπιχειρήσεις, τὰς ὁποίας θ' ἀνελάμβανεν ἑκστρατευτικὸν σῶμα δυνάμεως μεραρχίας.

Αἱ δυνάμεις αὐταὶ οὐδέποτε ἐχρησιμοποιήθησαν, διότι περὶ τὴν μεσημβρίαν τῆς 29ης Ἰουλίου, ἤτοι μετὰ 8ωρον, οἱ ἐπαναστάται ἀπεσύροντο ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν Χανίων καὶ οὐσιαστικῶς διελύοντο.

Αἱ περιοχαὶ Ρεθύμνης, Λασιθίου καὶ Ἡρακλείου οὐδεμίαν συμμετοχὴν εἰς τὴν ἐξέγερσιν εἶχαν.

Τὸ κίνημα τῶν Χανίων ὑπῆρξεν ἡ πρώτη καὶ μοναδικὴ ἔνοπλος ἐξέγερσις ἐναντίον τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ.

Τὸ σχέδιον τοῦ κινήματος τὸ εἶχε συλλάβει ὁ ἐ. ἀ. στρατηγὸς Ἀχιλλεὺς Πρωτοσύγγελος καὶ ἐστηρίζετο ἐπὶ τῆς σκέψεως νὰ κρατήσῃ ἡ Κρήτη ἐπαναστατικότητα ἐπὶ τριήμερον, διὰ νὰ ἐνισχυθῇ παρεμφερὴς ἐξέγερσις ἰδίᾳ εἰς Ἀθήνας, ὅπου εἶχαν μυηθῆ πολλοὶ ἀπότακτοι ἀξιωματικοὶ τοῦ κινήματος τοῦ 1935.

Ὅλοι, ὅμως, αὐτοί, καθὼς καὶ ὡρισμένοι πολιτικοὶ ἀμφοτέρων τῶν παρατάξεων, οἱ ὁποῖοι ἦσαν μεμυημένοι εἰς τὴν ὑπόθεσιν, συνελήφθησαν καὶ ἐφυλακίσθησαν ἐντὸς τῆς πρωΐας τῆς 29ης Ἰουλίου, ὡς ὁ Στυλιανὸς Γονατᾶς, ὁ στρατηγὸς Πρωτοσύγγελος, ὁ ναύαρχος Δεμέστιχας, ὁ ναύαρχος Κολιαλέξης, ὁ Ἰωσὴφ Κούνδουρος, ὁ Δημήτριος Χέλμης, ὁ Πέτρος Ράλλης, ὁ Κων. Ρέντης κλπ.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε μάθει μέχρι σήμερον ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ θὰ τὸ πληροφορηθῇ διὰ πρώτην φορὰν, βάσει στοιχείων ἀδιαμφισβήτητων, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς χεῖρας μας, εἶναι, ὅτι, ἐνῷ ἡ ἐπαναστατικὴ ἐπιτροπή, ἀλλὰ καὶ τὰ κύρια στελέχη τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ἐνόμιζαν ὅτι εἶναι ἡ ψυχὴ τοῦ κινήματος, ὅμως δὲν ἦσαν παρὰ ὑλικόν, τὸ ὁποῖον ἐξεμεταλλεύθη τὸ Κ.Κ.Ε., τὸ ὁποῖον ἀπὸ πολὺ ἐνωρὶς εἶχεν ἀποστείλει εἰς τὰ Χανιὰ τὸν Μᾶρκον Βαφειάδην, τὸν μετέπειτα πρωθυπουργὸν τῆς κυβερνήσεως τῶν βουνῶν, ὁ ὁποῖος, μαζὶ μὲ ἕνα μεγάλον κομμουνιστὴν Μεταξᾶν (πρώην λεμβοῦχον) ἀπὸ τὸν Βόλον καὶ μὲ τὸν στρατηγὸν Μάντακαν Ἐμμανουήλ, μεμυημένον ἀπὸ μακροῦ εἰς τὸν κομμουνισμὸν ἀπὸ τὸν ἐξάδελφόν του Κριστάκην, μέλος τοῦ ὑπολιτικοῦ γραφείου τοῦ Κ. Κ.Ε., ὠργάνωσαν τὸ κίνημα, προπαγανδίσαντες συνθήματα εἴτε κομματικά, εἴτε ταξικά, τὰ ὁποῖα ἀπηχοῦσαν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν Φιλελευθέρων.

Εὐτυχῶς, ὅτι ὁ Κρητικὸς λαὸς ἀντελήφθη τὸ σφάλμα του καὶ ἀπὸ τὶς πρῶτες ὧρες ἐγκατέλειψε τοὺς ἐπαναστάτας.

Ἡ Κυβέρνησις, τότε, διὰ λόγους γενικωτέρους, ἀπέφυγεν ἐπιμελῶς νὰ γνωστοποιήσῃ ὅτι τὸ κίνημα ἦτο ἔργον τῶν κομμουνιστῶν καὶ διὰ τοῦτο τοὺς καταδικασθέντας εἰς θάνατον ἐννέα πρωτεργάτας τοὺς ἐφυγάδευσεν, ἐν ἀγνοίᾳ των, διὰ βενζινοπλοίου εἰς Κύπρον, διὰ νὰ μὴ χυθῇ αἷμα παρασυρθέντων ἐθνικοφρόνων ἀπὸ τὸ Κ.Κ.Ε.

Ὁ στρατηγὸς Μάντακας δὲν ἐδέχθη νὰ φυγαδευθῇ, διότι ἡ ἐντολὴ τοῦ Κ.Κ.Ε. ἦτο νὰ παραμείνῃ ἐκεῖ, ὡς φυγόδικος, διὰ νὰ ἐργασθῇ διὰ τοὺς μετέπειτα σκοποὺς τοῦ Κ.Κ.Ε.

Ἡ ἀνάμιξις τοῦ βουλευτοῦ τῆς ΕΔΑ Κύρκου εἰς τὰ ἔκτροπα τοῦ Ἡρακλείου, ὁ ὁποῖος Κύρκος ἀνήκει εἰς τὸν σκληρὸν πυρῆνα καὶ ἐπεχείρησε νὰ καταλύσῃ τὸ κράτος εἰς τὸ Ἡράκλειον, μᾶς φέρνει εἰς τὴν μνήμην κατ' ἀνάγκην τὰ τότε γεγονότα τῆς Κρήτης, διὰ νὰ εἴπωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἄσχετα μὲ τὸ δίκαιον ἢ ὄχι τοῦ αἰτήματος τῶν παραγωγῶν τῆς σουλτανίνας καὶ μὲ τὴν θεραπείαν του, τὸ κράτος πρέπει νὰ ἀνοίξῃ τὰ μάτια του καὶ νὰ λάβῃ σαφῆ θέσιν ἔναντι τῆς ἐπαναστατικῆς αὐτῆς τακτικῆς τοῦ ΚΚΕ.

Τὰ κοινωνικά μας προβλήματα εἶναι πολλὰ καὶ ὀξέα.

Πολλὰ ἐξ αὐτῶν μπορεῖ καὶ πρέπει νὰ τὰ λύσῃ ἡ Κυβέρνησις.

Ἡ ἐθνικὴ ἀντιπολίτευσις, παραλλήλως, ἂς ἀναμετρήσῃ τὰς εὐθύνας της, διότι, κατὰ τὸ Σύνταγμα, συγκυβερνᾷ καὶ συνευθύνεται μετὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἂς ἀντιληφθῇ, ὅτι εἰς τὴν κάθε πόλιν, εἰς κάθε κοινωνικὸν ἢ ταξικὸν πρόβλημα, καραδοκεῖ καὶ ἐλλοχεύει, μὲ τὸ ὅπλον ἐπὶ σκοπόν, ὁ κομμουνισμὸς καὶ ὅτι τὸ ἐθνικὸν συμφέρον δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς κανένα νὰ καταλύσῃ τὸ κράτος.

(Ἀπὸ τὴν «ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗΝ» τῶν Ἀθηνῶν)

Μὲ τὰς νέας τεχνικὰς προόδους

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΙ Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Ἄρθρον τοῦ κ. ΝΙΟΥΤΟΝ
προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐπικοινωνιῶν

Ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Κρατικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐπικοινωνιῶν εἶναι ὁ «βραχίων» τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος ρυθμίζει τὰ βασικὰ συστήματα ἐνσυρμάτου ἐπικοινωνίας - τηλέγραφος, τηλέφωνον, ραδιόφωνον καὶ τηλεόρασις. Εἶναι ἕνας βραχίων, ποὺ ἐκτείνεται μακράν, ὅπως ἀποδεικνύουν κατωτέρω παρατιθέμενοι ἀριθμοί.

Οἱ Ἀμερικανοὶ εἶναι λαὸς ὁμιλητικώτατος. Ὁ ἀριθμὸς τῶν τηλεφώνων εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὑπερβαίνει τὰ 74 ἑκατομμύρια καὶ περὶ τὰς 285 κλήσεις κατὰ μέσον ὅρον γίνονται ἑκάστην ἡμέραν. Ἐπίσης οἱ Ἀμερικανοὶ εἶναι λαὸς ἀκροατῶν καὶ θεατῶν. Γενικαὶ ἐκπομπαὶ — δηλαδὴ παρακολουθούμεναι εἰς τὰς κατοικίας — προέρχονται ἀπὸ 5.000 καὶ πλέον ράδιο καὶ τηλεοπτικοὺς σταθμούς. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν λῆψιν, ἑκάστη σχεδὸν οἰκία διαθέτει ραδιόφωνον καὶ τὸ 90% τηλεόρασιν. Παραλλήλως, οἱ Ἀμερικανοὶ εἶναι λαὸς «αὐτοπομπῶν». Ἔναντι ἑνὸς δημοσίου γενικοῦ σταθμοῦ ἐκπομπῆς ἐκδίδονται 55 ἰδιωτικαὶ ἄδειαι, αἱ ὁποῖαι ἀνέρχονται εἰς 3 ἑκατομμύρια καὶ ἀφοροῦν βιομηχανίας καὶ ἐπιχειρήσεις, ἀστυνομίαν καὶ πυροσβεστικὰς ὑπηρεσίας, ἐταιρίας ταξὶ καὶ ἐρασιτέχνας — 215.000 ἄδειαι ἐξεδόθησαν δι' ἐρασιτέχνας ραδιο - χειριστὰς. Οἱοδήποτε ὅμως καὶ νὰ εἶναι τὸ εἶδος τῆς ἐπικοινωνίας, ἡ ὅλη εὐθύνη καλῆς ἐξασφαλίσεως τῶν ἐπικοινωνιῶν, πίπτει εἰς τοὺς ὤμους τῶν 7 ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπαρτίζουν τὴν ἐπιτροπήν.

Χρειάζονται κανονισμοί, διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν συχνοτήτων εἶναι περιωρισμένος, ὅπως ἄλλωστε συμβαίνει εἰς κάθε χώραν. Ἐὰν δύο ἢ περισσότεροι σταθμοὶ ἐκπέμπουν εἰς τὴν αὐτὴν συχνότητα, τότε τὸ κοινὸν μόνον ἤχον παρασίτων ἀκούει. Τοῦτο εἶναι τεχνικῶς ἀναγκαῖον ὅπως ρυθμισθῇ. Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἄλλος λόγος ὑπάρξεως κανονισμῶν. Ὁ ἐκπέμπων δὲν κατέχει καὶ σίς του συντείνει εἰς τὴν ἀνανέωσίν της. Τὸ πλεῖστον τηρεῖ τὰ ὑπεσχημένα. Ὀλίγοι ὄχι. Εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις ἡ ἐπιτροπὴ εἶναι ὑποχρεωμένη ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ ἀρνηθῇ τὴν χορήγησιν ἀδείας ἢ εἰς ἄλλας νὰ τὴν χορηγήσῃ ὑπὸ δοκιμήν, εἰς χρόνον ἀνανεώσεως κατώτερον τῆς γενικῆς τριετίας. Τοιαύτη ρύθμισις ἀποτελεῖ τρόπον τινὰ τὴν ἀρνητικὴν ὄψιν τοῦ θέματος. Ἡ θετικὴ ὅμως ὑπευθυνότης τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ μεγαλυτέρα εἶναι καὶ σπουδαιοτέρα.

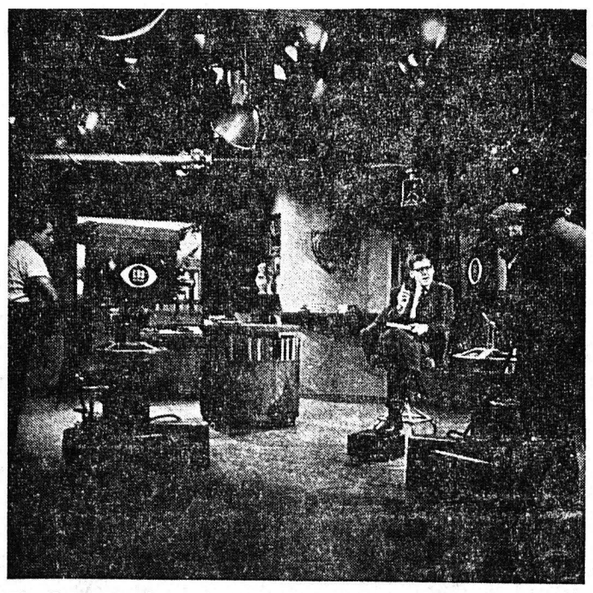

Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Νέας Ὑόρκης μεταδίδεται πρωϊνὸν πρόγραμμα Τηλεοράσεως μὲ θέματα Καλῶν Τεχνῶν καὶ Ἱστορίας καὶ Καλῶν Τεχνῶν καὶ Ψυχολογίας καὶ ἄλλα. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ προγράμματος, οἱ παρακολουθοῦντες δίδουν ἐξετάσεις καὶ εἰς περίπτωσιν ἐπιτυχίας τοὺς ἀπονέμονται σχετικὰ διπλώματα. Εἰς τὴν φωτογραφίαν ὁ καθηγητὴς Φλόουντ Ζούλι παραδίδει «τηλεοπτικῶς» τὸ μάθημά του μὲ θέμα Συγκριτικὴ Φιλολογία.

τοὺς διαδρόμους ἀέρος, ποὺ χρησιμοποιεῖ, διότι αὐτοὶ ἀνήκουν εἰς τὸ δημόσιον καὶ ἐπειδὴ χρησιμοποιεῖ περιουσίαν τοῦ δημοσίου, πρέπει νὰ συμμορφώνεται πρὸς τὰς ἀναλόγους ὑποχρεώσεις του.

Δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι ὅλοι οἱ σταθμοὶ εἶναι ἰδιωτικοί, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἀπευθύνονται εἰς τὸ κοινόν, τὸ κράτος μὲ τὴν ἐπιτροπὴν ρυθμίζει τὰς ἐπικοινωνίας. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐναπόκειται νὰ χορηγήσῃ ἢ νὰ ἀρνηθῇ ἄδειαν σταθμοῦ. Ἡ ἄδεια δίδεται διὰ τριετῆ περίοδον καὶ κατόπιν ἀνανεοῦται. Τρία πράγματα ἐξετάζει ἡ ἐπιτροπή: Τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ αἰτοῦντος, τὸ ποιόν του καὶ τὸν προγραμματισμόν του.

Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐξασκεῖ λογοκρισίαν. Τὸ Σύνταγμα ἐγγυᾶται τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου. Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἴπῃ εἰς τὸν ἐκπέμποντα ὅτι πρέπει νὰ περιλάβῃ ἕνα ἄλφα πρόγραμμα ἢ νὰ διαγράψῃ πρόγραμμα. Ἔχει ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ καταμερίζῃ τὰ προγράμματα, ἀναλόγως τοῦ χρόνου τοῦ εἴδους τῆς ἐκπομπῆς, ὅπως ψυχαγωγία, εἰδήσεις, πληροφορίαι, ἐκπαίδευσις, θρησκεία κλπ. Ἀπὸ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ καταμερισμένου προγράμματος, ἐξαρτᾶται ἡ χορήγησις ἀδείας καὶ ἡ συμμόρφω-

Ἔχομεν εἰσέλθει εἰς μίαν νέαν ἐποχὴν ἐπικοινωνιῶν. Ἴσως ἡ σημαντικωτέρα πρόσφατος ἐξέλιξις εἶναι ἡ ἐκπαιδεύουσα Τηλεόρασις. Οἱ μὴ ἐμπορικοὶ καὶ ἄνευ κέρδους σταθμοί της — πολλοὶ τῶν ὁποίων χειρίζονται ἀπὸ σχολεῖα — παρέχουν δύο εἰδῶν ὑπηρεσίας. Κατὰ τὴν ἡμέραν, τὰ προγράμματα περιλαμβάνουν μαθήματα σχολικοῦ ὡραρίου καὶ τὴν ἑσπέραν προγράμματα δι' ἐνηλίκους, ὅπως κονσέρτα, δραματικὰ ἔργα, συζητήσεις, διαλέξεις, ντοκυμανταὶρ ταινίας καὶ διδασκαλίαν ξένων γλωσσῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ προσπαθεῖ ν' ἐνθαρρύνῃ τοὺς σταθμοὺς αὐτούς, ὅπως μὲ τὴν παροχὴν γραμμῶν.

Εἰς τὴν δεκαετίαν 1960—70 οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου θὰ συνδεθοῦν μὲ τὸ θαῦμα τῆς δράσεως - ἤχου καὶ ὁ εἷς θὰ συναντᾶ τὸν ἄλλον πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. Τίποτε τὸ καλλίτερον διὰ τὴν κατανόησιν τῶν πληθυσμῶν τῆς Γῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐργάζεται πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν.

ΠΡΟΣΤΑΓΜΑ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ἡ ψυχαγωγία τῆς νεότητος

Τοῦ κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΕΡΕΤΗ

Παρ' ὅτι ἐσφαλμένως δίδεται ἡ ἐντύπωσις, ὅτι ἡ ψυχαγωγία ἀποτελεῖ θέμα ἤσσονος σημασίας, κατέχει θέσιν κορυφαίαν δίπλα στὴν διατροφὴν καὶ τὴν στέγην. Ἂν ἡ ἀλήθεια εἶναι τὸ ἀκοίμητο νοστάλγημα τῶν σοφῶν, ἡ χαρὰ εἶναι ἡ ζωογόνος θαλπωρὴ κάθε ἀνθρωπίνης ψυχῆς. Εἶναι τὸ θερμοκήπιον τῆς ζωῆς. Εἶναι ὁ ἐπιούσιος τῆς ψυχῆς. Ἡ ἀσφαλιστικὴ δικλεὶς στὴν ἔντασιν τῆς τεχνοκρατουμένης ζωῆς μας.

Μὲ τὴν πάροδον, ἄλλωστε, τοῦ χρόνου καὶ τὴν ἀμείλικτον πίεσιν τῆς πραγματικότητος, ὑποχωροῦν ὁλονὲν καὶ περισσότερον ἀπόψεις παρεξηγημένου καὶ νοθευμένου χριστιανικοῦ πνεύματος ἐχθρικῶς διακείμεναι πρὸς τὸν εὔθυμον τόνον ζωῆς, τὶς ὁποῖες, βεβαίως, οὐδέποτε ἐπισήμως ἐπεδοκίμασεν ἡ Ἐκκλησία, καὶ διαλύονται νέφη καχυποψιῶν κατὰ τοῦ πνεύματος τῆς χαλαρώσεως καὶ τῆς εὐθυμίας. Γίνεται, γενικῶς πλέον, δεκτόν, ὅτι ἡ ψυχαγωγία ἐνῷ βασικῶς εἶναι εὐκαιρία μορφώσεως καὶ καλλιεργείας, ἀγωγὴ τῆς ψυχῆς, συγχρόνως ὅμως εἶναι καὶ διασκέδασις (ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς ἀθῴας καὶ ἀνυπόπτου τέρψεως).

Σέ γελαστὲς ἀτμόσφαιρες οἱ ἄνθρωποι γίνονται ἡμερότεροι, πραότεροι, καλοπροαίρετοι. Ὅπως γίνονται, σκληρότεροι, ὅταν ἀναπνέουν μέσα σὲ ἀθύμους, σὲ βλοσυροὺς χώρους, σὲ ἀτμόσφαιρες καταθλίψεως. Καὶ εἶναι φυσικὸν αὐτό. Διότι τὸ γέλιο, ἡ χαρούμενη διάθεσις, δὲν ἀποτελεῖ μόνον τονωτικὸν τῆς ζωτικότητος, πηγὴν ζωῆς, ἀλλὰ καὶ μίαν ἀρετήν, ποὺ βοηθεῖ τοὺς ἀνθρώπους νὰ λησμονοῦν τὰ δυσάρεστα καὶ νὰ ἐπικοινωνοῦν μεταξύ των εὐχάριστα. Ὀρθῶς ἐλέχθη, ὅτι «ἡ κάθε μέριμνα βάζει καὶ ἀπὸ ἕνα καρφὶ στὸ φέρετρό μας, ἐνῷ ἡ κάθε δόσις χαρᾶς ἀφαιρεῖ ἀπὸ αὐτὸ καὶ ἀπὸ ἕνα καρφὶ» καὶ «ὅ,τι βάζει σὲ κίνησι τὴν ψυχή, εἶναι ἡ συγκίνησις, ἀλλὰ ὅ,τι τὴν κάνει νὰ δημιουργεῖ, εἶναι ἡ χαρά».

Δι' αὐτὸ ἡ ψυχραιμία ἀποτελεῖ ζωτικὴν βιολογικὴν ἀνάγκην τῆς ζωῆς. Καὶ ἡ πλέον προηγμένη πνευματικὴ ζωὴ ἔχει ἀνάγκην τῆς ψυχραιμίας. Ἡ ἔλλειψίς της ἐκθέτει σὲ κίνδυνο τὴν διάρκειαν καὶ τὴν ἀντοχὴν τῆς πνευματικῆς προσπαθείας.

Οἱ θεωροῦντες τὸ πένθος καὶ τὴν κατήφειαν ὡς τὴν μόνην εὐάρεστον στὸν Θεὸν κατάστασιν τῆς ψυχῆς καλύπτουν τὶς ὑπεραυστηρές των ἀντιλήψεις ὑπὸ τὴν προβολὴν ὡρισμένων ψυχολογικῶν ἐκδηλώσεων κακῆς ποιότητος. Τοῦτο, ὅμως, δὲν εἶναι ὀρθὸν καὶ δίκαιον. Διότι ἡ χαμηλὴ ἢ ὑψηλὴ στάθμη τῆς ψυχαγωγίας ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ γενικώτερον πολιτιστικὸν ἐπίπεδον ἑνὸς λαοῦ. Στὴν τελευταίαν ἀνάλυσιν, ἡ στάθμη τῆς ψυχαγωγίας ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοὺς παράγοντας ποὺ διαμορφώνουν τὸν πολιτισμόν. Ἄλλο, λοιπόν, ἐν ὀνόματι τῶν καταχρήσεων νὰ κτυπῶμεν μίαν ἀλήθειαν καὶ ἄλλο ἐν ὀνόματι τῆς ἀληθείας νὰ κτυπῶμεν τὰς ἐναντίον της καταχρήσεις. Καὶ ἡ ψυχαγωγία εἶναι μία ἀξία. «Καὶ σὰν ξεκούρασμα τοῦ ὀργανισμοῦ, ἀνάπαυσις ποὺ εἶναι Θεοῦ πρόσταγμα, μὰ καὶ σαν χαρὰ τῆς ζωῆς· βέβαια, δὲν εἶναι ἡ «κατ' ἐξοχὴν» χαρά, ἡ χαρὰ μὲ τὴν ἀνώτερη καὶ βαθύτερη ἔννοια. Ὅμως, εἶναι κι' αὐτὴ μιὰ χαρά, ἕνα μπουκέτο, ὅπως τὸ μπουκέτο ἀπὸ λουλούδια, ἕνα μπουκέτο ἀπὸ μικροχαρὲς τῆς ζωῆς, ποὺ κι' αὐτὲς δίδουν χάρι στὴ ζωὴ καὶ δύναμι στὸν πνευματικὸν ἄνθρωπο, ποὺ ξέρει ν' ἀξιοποιῇ τὴν «χάλασι» τῆς νευρᾶς τοῦ τόξου γιὰ ν' ἀκολουθήσουν μὲ καινούργια σωματικὴ φρεσκάδα νέα τοξεύματα» (Π. Μελίτης).

Ἂν ὅμως εἶναι ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη τῆς ψυχαγωγίας γιὰ τὸν ἐνήλικο, ἀποτελεῖ θέμα ζωτικῆς σημασίας γιὰ τὸ παιδί.

Μὲ τὴν ψυχαγωγίαν ὁ μεγάλος ἐγκαταλείπει τὸν κόσμον τῆς ἀνάγκης, τῆς τεχνικῆς καὶ τῆς φροντίδος, τὸν κόσμον ποὺ τὸν πνίγει καὶ τὸν πολιορκεῖ. Ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὸν κλοιὸν τῆς ἐξωτερικῆς πιέσεως, διὰ νὰ δημιουργήσῃ ἕνα κόσμον φαντασίας καὶ μὲ τὴν ψυχαγωγιαν νὰ εὑρῇ τὸν ἑαυτόν του. Σπανίως, ἐν τούτοις, ὅπως παρατηρεῖ ὁ Chateau, ἡ ψυχαγωγία τοῦ μεγάλου ἐπιτυγχάνει αὐτὸν τὸν σκοπόν. «Πολὺ συχνὰ εἰς τὸ παιγνίδι τοῦ ἐνηλίκου ὑπάρχει κάτι τὸ ἀρνητικόν, ὅταν π. χ. ἀποτελῇ ἕνα φάρμακον κατὰ τῆς πλήξεως ἢ κατὰ τῆς κοπώσεως. Ἀκριβῶς, ἐπειδὴ χρησιμοποιεῖται ὡς φάρμακον, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχῃ τὸν χαρακτῆρα τοῦ παιγνιδιοῦ τοῦ παιδιοῦ, τὸ ὁποῖον πηγάζει ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς αὐτοεπιβεβαιώσεως. Δὲν ἠμπορεῖ διὰ τοῦτο αὐτὸ τὸ τελευταῖον παρὰ νὰ γεννᾷ τὴν χαράν. Ἀντιθέτως, τὰ παιγνίδια τῶν μεγάλων, ποὺ γίνονται ὡς φυγὴ ἀπὸ τὴν πραγματικότητα, διατηροῦν, συνήθως μίαν γεῦσιν πικρίας» («Τὸ παιδὶ καὶ τὸ παιγνίδι» Α. Ἀσπιώτη). Τὸ παιδὶ ζῇ καὶ ἀναπτύσσεται μέσα στὴν ἀτμόσφαιραν τῆς ψυχαγωγίας. Ἡ χαρὰ πρέπει νὰ γεμίζῃ τὴν ζωήν του. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς καὶ ἡ ψυχαγωγία τῆς νεότητος εἶναι διὰ τὴν ἀγωγὴν ἕνα ἀπὸ τὰ φλέγοντα καὶ φλεγόμενα θέματα. Εἶναι πρόσταγμα, ἀλλὰ καὶ πρόβλημα.

ΣΤΑΥΡΟΣ Σ. ΣΕΡΕΤΗΣ

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ: Το Β΄ μέρος.

Ἀνεξετασταὶ

Κατὰ τὰ Διαγωνίσματα τοῦ 1962 ἐδόθησαν εἰς τὰ διάφορα Γυμνάσια τῶν Πατρῶν

35 ΘΕΜΑΤΑ

ἐκ τοῦ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Δ. ΚΑΤΣΕΝΟΥ

«Ἀσκήσεις Γεωμετρίας»

★

Τηλεφωνήτριαι διὰ τὸν

Ο. Τ. Ε.

τὰ προβλήματα

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗΣ

Δ. ΚΑΤΣΕΝΟΥ

Ἐγγύησις Ἐπιτυχίας

Ἀναντικατάστατος

Ἡ στενογραφία ἀκμάζει πολὺ εἰς τὴν ἐποχήν μας

ΒΡΕΜΗ. (Ἰδ. Ὑπηρ.).— Ἡ στενογραφία εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποκτήσῃ εἰς τὸ μέλλον ἕνα ἰσχυρὸν ἀντίπαλον: τὴν τεχνικήν. Κινδυνεύει πραγματικῶς τὸ ἐπάγγελμα τῆς στενογράφου εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν; Εἰς τὰ γραφεῖα τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων τῆς Δυτικῆς Γερμανίας συναντᾷ κανεὶς συχνὰ τὸ μηχάνημα ὑπαγορεύσεως καὶ παρέχεται γενικῶς ἡ ἐντύπωσις, ὅτι ἡ τεχνικὴ δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν στενογράφον. Οἱ εἰδικοί, ἐν τούτοις, εἶναι τῆς γνώμης, ὅτι θὰ εἶναι ἀπαραίτητον καὶ εἰς τὸ μέλλον τὸ εἰδικευμένον προσωπικὸν γραφείου.

Αἱ σχετικαὶ ἔρευναι, αἱ ὁποῖαι διεξήχθησαν εἰς ἓν βιομηχανικὸν κέντρον τῆς νοτίου Γερμανίας, ἀπέδειξαν ὅτι τὸ 60 τοῖς ἑκατὸν τῶν ἐμπορικῶν ἐπιστολῶν ὑπαγορεύεται καὶ γράφεται στενογραφικῶς, τὸ 25% ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν γραφομηχανὴν καὶ τὸ 15% εἰς τὸ μηχάνημα ὑπαγορεύσεως. Εἰς τὴν βόρειον Γερμανίαν π. χ., εἰς τὴν Βρέμην, αἱ βιομηχανίαι καὶ οἱ ὀργανισμοὶ τῶν Τραπεζῶν βασίζονται κυρίως εἰς τὴν συνεργασίαν μιᾶς καλῆς στενογράφου. Ὁ διευθυντὴς μιᾶς μεγάλης ἐπιχειρήσεως λέγει χαρακτηριστικῶς: «Δὲν χρησιμοποιοῦμεν μηχάνημα ὑπαγορεύσεως, διότι θέλομεν νὰ διατηρήσωμεν τὴν συνεργασίαν μὲ τὴν δακτυλογράφον. Ἡ καλὴ δακτυλογράφος εἴτε στενογράφος διορθώνει, μὲ ἰδικήν της πρωτοβουλίαν, τὴν σύνταξιν τῶν φράσεων. Ἀποφεύγεται, ἐπίσης, ἡ ὑπαγόρευσις τῆς διευθύνσεως, ὡς καὶ τὸ τυπικὸν μέρος μιᾶς ἐμπορικῆς ἐπιστολῆς».

Εἷς ἄλλος διευθυντὴς ἐξεφράσθη ὡς ἑξῆς: «Χρησιμοποιοῦμεν ἓν μηχάνημα ὑπαγορεύσεως, κυρίως δι' ἐγκυκλίους καὶ διατάξεις, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν τὸ προσωπικόν. Ὁ διευθυντὴς καὶ οἱ τμηματάρχαι ὑπαγορεύουν τὴν ἀλληλογραφίαν των εἰς τὴν στενογράφον, διότι θεωροῦν πλεονέκτημα, ὅταν ἡ στενογράφος συνεργάζεται κατὰ τὴν ὑπαγόρευσιν καὶ δὲν γράφει μηχανικῶς ὅ,τι ἐλέχθη». Αἱ Τράπεζαι, ἐπίσης, τῆς Βρέμης χρησιμοποιοῦν τὸν ἀνωτέρω τρόπον. Τὸ σύστημα μηχανήματος ὑπαγορεύσεως προτιμᾶται εἰς τὰ δικηγορικὰ γραφεῖα, ὅπου ὁ δικηγόρος ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ ὑπαγορεύσῃ ἓν κείμενον κατὰ τὰς μὴ ἐργασίμους ὥρας.

Παρ' ὅλον ὅτι τὸ μηχάνημα ὑπαγορεύσεως συντελεῖ εἰς τὴν οἰκονομίαν τοῦ χρόνου, δὲν δύναται, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἐπιχειρηματιῶν, νὰ καταργήσῃ τὴν στενογραφίαν. Ὁ αἰὼν τῆς στενογραφίας ἀρχίζει μόλις εἰς τὴν ἐποχήν μας!», ἐτόνισεν ὁ διευθυντ